

دانش بشری هر روز گسترده و گسترده تر می شود. به تناسب با وسعت مرزهای دانش، تقسیم بندی در علوم و رشته های دانش به وجود آمد، در گذشته، میان رشته ها و زمینه های مختلف علمی، فاصله و اختلاف وجود نداشت. در سالهای اخیر تمایز مابین علوم و زمینه های مختلف فکری و مجزا بودن و تفکیک علوم روشن است. اما دورنمای آتی به سمت علوم میان رشته ای است. استفاده از روش ها و مدل های یک رشته برای حل مشکلات در رشته دیگر اکنون همه جا باب شده است. بخصوص استفاده از روش های کمی مورد استفاده در علوم تجربی در میان رشته های مختلف علوم اجتماعی دیده می شود. کمالینکه بحث در علل پیدایش و چرایی رفتار هر پدیده در میان علوم تجربی مطرح است. شباهت های زیاد بین برخی از علوم طبیعی و علوم انسانی وجود دارد و شباهت های فیزیک و فلسفه — به خصوص در مطالعه فیزیک کوانتومی — قابل توجه است. این شباهت ها در جامعه ما عمدتاً نادیده گرفته شده است؛ چنان که در دانشکده ها و دانشگاه های فنی و پزشکی، کمتر خبری از علوم انسانی و هنر است، و دانشکده های علوم انسانی با علوم پایه و مهندسی بیگانه اند. این جدایی علوم از یکدیگر آفت های بسیاری را همراه خود آورده است. این آفت ها به ضرر جامعه علمی ما است. برخی از علوم انسانی در دانشکده های مهندسی جای خود را یافته اند، مانند رشته های اقتصاد، مدیریت، و کارآفرینی، اما بنظر می رسد در این زمینه می توان وسیعتر کار کرد. ذکر این نکته ضروریست که فرآیند ارزشیابی رشته های مهندسی در جهان، توجه به علوم انسانی را برای دانشکده های مهندسی الزام آور می سازد.

در آستانه دهمین سال تاسیس انجمن آموزش مهندسی، بر آنیم تا در تعامل بین علوم انسانی و علوم مهندسی بحث نموده و بعضی از مهم ترین نیازهای دانشجویان و تحصیل کردگان حوزه مهندسی را به علوم انسانی نشان داده و راهکارهایی برای نزدیک کردن این دو حوزه به یکدیگر، عرضه کنیم.

در میزگرد "تأثیرات متقابل علوم انسانی بر آموزش مهندسی و فنآوری های جدید بر علوم انسانی" قصد بر این است که به این موضوع محوری پرداخته شود که تا چه حد رشته های مهندسی و همچنین آموزش مهندسی می توانند از پیشرفت های علوم انسانی و اجتماعی بهره ببرند. همچنین تا چه اندازه علوم تجربی و فنآوری های پیشرفته بر توسعه علوم انسانی و اجتماعی تاثیرگذار بوده است.